

ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ СКОВОРОДИ

Вже стало доброю традицією в ХНТУСГ 9 листопада, в день пам'яті великого філософа Григорія Савича Сковороди виїжджати в Сковородинівку, де Національний літературно-меморіальний музей Г. С. Сковороди збирає небайдужих людей на Сковородинівські читання.

Цього року в VII студентських Сковородинівських читаннях «Дух свободи всередині нас родить»: мудрість Григорія Сковороди у XXI столітті» взяли участь 24 студенти нашого університету. Всі підготували цікаві, змістовні доповіді.

Велика подяка адміністрації, яка забезпечила нам поїздку та змогла виділити для нас комфортабельний автобус. Ніби на замовлення, серед осінньої негоди, видався сонячний день. Ми насолоджувалися краєвидами золотої осені за вікном, в автобусі панував піднесений настрій.

По прибутті до музею зраділи зустрічі добрих старих знайомих учасників читання з медичного університету, фармакологічного університету, з гуманітарно-педагогічної академії. Швидко перезнайомилися з новими учасниками читань: студентами Академії адвокатури України, КНУ ім. Т. Г. Шевченка, НаУКМА, та іншими.

Після вшанування пам'яті великого філософа і покладання квітів до його надгробка, всі зібралися в приміщенні Будинку Культури. Студенти ділилися своїми думками про вплив вчення та ідей Сковороди на духовність сучасної молоді. Кожен намагався довести своє бачення цінностей, яким вчив філософ, та розказати які проблеми сьогодення турбують молодь. Слід відзначити активне застосування сучасних мультимедійних засобів. Кожна доповідь була проілюстрована на екрані. Особливо ефектно це було при доповідях студентів-іноземців англійською мовою. Виходить, Сковорода цікавий і у Нікарагуа, і на Близькому Сході.

Пригостившись чаєм, ми дружно пішли саджати дубочки. Вміння поєднувати фундаментальну філософію і сучасність, уміти застосовувати набуті знання в повсякденному житті — оце і є одним із завдань подібних читань. Згадавши великого Гете «Теорія, мій друг, суха, але зеленіє древо життя», ми продовжили традицію символічних дій. Шкода і сумно, що засох дуб, під яким любив працювати Григорій Савич. Тож сьогорічною акцією була висадка нових 290 дубів, присвячена 290-річчю з дня народження філософа. Хай всі приживаються, ростуть і радують нас. І ми сподіваємося, що через багато років відвідають Сковородинівку ті, хто садив дубки, і ділитимуться спогадами зі своїми дітьми та онуками про те, як вони власними руками висаджували ці дерева, з дружнім, веселим, і завзятим колективом ХНТУСГ.

Шанування Сковороди та звертання до його творів для студентів нашого університету — це не просто випадкова показова акція, а скоріше — результат постійної творчої праці. Клуб «Слово» постійно звертається до творів і самого Сковороди, і до творів сучасних поетів, для яких Сковорода є дуже важливим. Згадаємо сучасну велику поетесу Ліну Костенко:

А поки що — ні провітку, ні дня.

Світ мене ловить, ловить... доганя!

Час пролітає з реактивним свистом.

Жонглює будень святістю і свинством.

А я лечу, лечу, лечу, лечу!

Григорій Савич! — тихо шепочу.

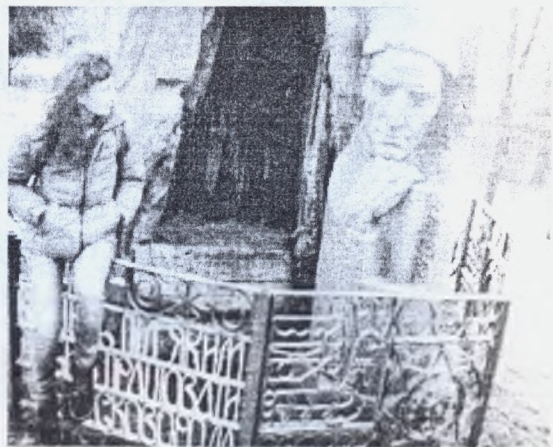
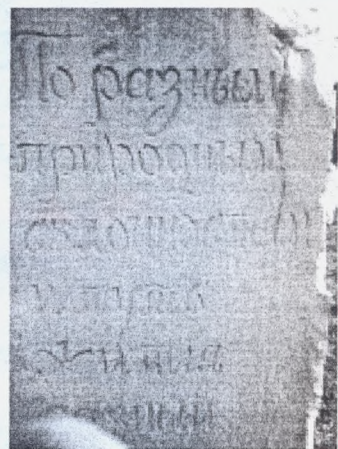
Минає день, минає день, минає день!

А де ж мій сад Божественних пісень?

Он бачиш, хто сидить в тому саду??

Невже я з ним розмову заведу?

Час, який дістався Ліні Костенко для життя, як і час Сковороди, теж потребував від неї самозреченості, віри й відваги. Вона відчула наскрізний мотив іронії долі, парадоксального зв'язку часів. Минуле цікавить поетесу найчастіше своїми паралелями з днем сьогоденним: «Душа тисячоліть шукає себе в слові». Тому й не дарма серед її супутників і співрозмовників

бачимо Сковороду. Але й сучасній молоді дісталися нелегкі часи, тому й вони спілкуються зі Сковородою і вслід за Ліною Костенкою можуть сказати:

Тим часом ми проходимо крізь час.

..?..Йдемо крізь ніч, крізь бурю у степу.?

Крізь дощ і сніг, дебати і дебюти.?

Ми є тому, що нас не може бути.

Дискусійний клуб «Соціоніка» теж звертається до тих ціннісних життєвих орієнтирів, які допомогли Сковороді бути щасливим і вільним у ті важкі й непрості часи. Світ його не зловив. Багато капканів світ приготував і для нас нерозумних, неосвічених, світ стискує лещата заздрощами, бажанням слави, ситості, покою. Як нам зберегти людяність, щирість, як визначитись — де справжні цінності? Щоб не втратити орієнтири — перечитуємо Сковороду.

*Сьомак Т. І., бібліотекар,
Мокрецова Н. Я., доц. кафедри ЮНЕСКО*

